

[Anker Lau.]

desværre kommet til det resultat, at der ikke havde været tid til at finde ud af, hvad en selv pensionist egentlig var. Jeg håber, at man i mellemtiden har fundet ud af det; i alt fald foreligger der nu en definition fra ham selv. Jeg henstillede dengang, at man nu indenfor regeringen og partierne arbejdede med denne sag, således at man ikke en gang til kom til at bruge dette argument.

Nu skete der i går det glædelige, at såvel det ærede medlem hr. Aksel Møller som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard — og, har jeg forstået, i dag det ærede medlem hr. Viggo Starcke — udtalte sig positivt om denne sag og gjorde det på en sådan måde, at det synes mig at åbne mulighed for, at der nu kan ske noget af betydning for den kreds af gode samfundsborgere, som har sparet op. Det vil efter min mening have afgørende betydning også for den diskussion, der desværre går meget livligt i befolkningen, om, hvorvidt det overhovedet er fornuftigt at spare op. Da mit partis stilling til denne sag også er kendt, er der formentlig et flertal i denne sal for, at der kan ske noget.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt stille noget forslag eller tage stilling til, hvorledes problemet skal løses. Det må der formentlig kunne forhandles om. Der er dog en ting i denne forbindelse, jeg gerne vil nævne, og som må rettes, fordi den ligefrem indeholder en diskriminering af selve den private opsparing. Det drejer sig om den bestemmelse i folkeforsikringsloven, som siger, at når en mand oppebærer aldersrente og han foruden den har nogen indtægt, det være sig arbejdsindtægt, pension eller rente af en mindre kapital, trækker denne sidste formastelige indtægt næsten dobbelt så meget fra i aldersrenten som de øvrige. Hvis vi vil have folk til at spare op, kan en sådan diskriminering af opsparingen ikke fastholdes. Hertil kommer, at bestemmelsen giver anledning til helt urimelige forhold. Jeg kender et eksempel på, at en forøgelse af en renteindtægt på 45 kr. hidrørende fra privat opsparing har betydet en nedsættelse af aldersrenten med 60 kr.

Jeg skal som sagt ikke ved denne lejlighed gå i detaljer eller stille forslag om, hvorledes problemerne skal gribes an; men jeg

må føje et par ord til, inden jeg slutter for i dag. Jeg er naturligvis klar over, at skal der her ydes blot nogen retfærdighed, kan det komme til at koste penge. I denne forbindelse ville jeg ikke have noget imod at tænke på en forhøjelse af grænsen for aldersrentens opnåelse med et par år. Jeg tror i virkeligheden, at i vore dage, hvor folk er raskere, og hvor man bliver ældre end før, ville de fleste meget gerne fortsætte deres arbejde endnu et par år og nyde den fulde arbejdsindtægt i stedet for ved 65 års alderen at gå over til at få aldersrente. Jeg opfordrer derfor den højtærede finansminister til, eventuelt i samarbejde med den højtærede socialminister, nu også at gå i arbejdstøjet, hvad denne sag angår, således at vi ikke igen i år kommer for sent. Når sagen omtales lige fra starten, må det vel være muligt at få noget ud af den, således som stillingen er indenfor de forskellige partier. Jeg tror absolut, det ville vække glæde og tilfredshed i titusinder af hjem rundt om i landet, hvis den høje regering ville give positivt tilsagn om at fremsætte forslag til forbedring af selv pensionisternes kår. Hele situationen i dag synes at opfordre til, at dette sker. Hvis regeringen ikke vil gøre noget sådant, må vi prøve på at tage initiativet dertil på anden måde.

J. M. Pedersen: Indtil for ca. 3 år siden var også jeg en af de mange, som aldrig havde været inde i rigsdagen, men fulgte lovgivningsmagts resultater ude i det praktiske erhvervsliv. Jeg stod dengang ofte uforstående overfor de love, der blev vedtaget, og de resultater, der kom ud af det, og tænkte tit: Mon de, der laver lovene, slet ikke kender til årsag og virkning? Der er noget, der hedder teori, og noget andet, der hedder praksis. Jeg tænkte: mange af dem, der sidder som medlemmer af tinget, kunne trænge til en gang at komme ud og prøve på selv at drive en virksomhed, så de fik at føle i det daglige arbejde i deres egen virksomhed, hvordan lovene virker i praksis.

Den korte taletid tillader mig ikke at komme ind på ret mange spørgsmål, men jeg vil trække nogle enkelte love frem og belyse, hvordan de virker i praksis. Jeg tænker f. eks. på huslejeloven, som jeg vil betegne som årsag til hele den forfærdelige